

תקור: אאו גאידע

מחצית - לא עתה זו עתה מחצית מסוכן (כ"ש) אחיה - חיותך
מה הענין לנכדך - אקוה
קנס מחצית

ר"ה אהא בר רב פטור
ר"ה חייב

תלמוד
גברת רוטנר

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עו עמוד ב

יחידה ח

יחידה ח חייב לומר
to desert - die

מצב: ההוא גברא דמצמצמא לחיותא דחבריה בשימשא, ומתה, רבינא מחייב, רב אחא בר רב פטור.

הסבר דברי רב אחא
 רב אחא בר רב פוטור.
 אמר רב משרשיא:
 מאי טעמא דאבוה דאבא דפוטור?
 אמר קרא (במדבר ל"ה)
 מות יומת המכה רצח הוא,
 ברוצח הוא דחייב לן מצמצם,
 בנזקין - לא חייב לן מצמצם.

הסבר דברי רבינא
 רבינא מחייב: קל וחומר,
 ומה רוצח שלא עשה בו שוגג כמזיד
 ואונס כרצון -
 חייב בו את המצמצם,
 נזקין שעשה בהן שוגג כמזיד
 ואונס כרצון -
 אינו דין שחייב בהן את המצמצם?

||

אמר רבא: כפתו ומת ברעב - פטור.

ואמר רבא: כפתו בחמה ומת, בצינה ומת - חייב. סוף חמה לבא, סוף צינה לבא - פטור.

ואמר רבא: כפתו לפני ארי - פטור, לפני יתושין - חייב.

רב אשי אמר: אפילו לפני יתושין נמי פטור, הני אזלי, והני אתו.

רש"י מסכת סנהדרין דף עז עמוד א

מזקין עשה בו אונס כרצון - היכא דעביד בידים ואפילו ישן, כדיליף בבבא קמא (כו, ב) פצע תחת פצע - לחייב על השוגג כמזיד וכו'.

רב אחא פוטר - דגרמא בעלמא הוא, דשמשא קטליה.

מות יומת המכה וכו' - סיפיה דקרא דלעיל או באיבה דרבינן מצמצם, וכתוב רוצח הוא מיעוטא למעוטי מזקין.

כפתו ומת ברעב - דבשעה שכפתו אין כאן דבר הריגה, והרעב בא מאליו והולך וחזק לאחר זמן כל שעה, ולא דמי לצמצם במים ובאור דההורג מזומן.

סוף חמה לבא פטור - כלומר אם לא היתה שם חמה בשעה שכפתו, אבל סוף לבא כאן, וזה לא יכול לעמוד וסופו למות - פטור, שלא היה ההורג מזומן להריגה וגרמא הוא, ואין דינו מסור לבית דין אלא לשמים.

כפתו לפני ארי פטור - דאי נמי לא היה כפות לא היה יכול להציל עצמו מן הארי, בכולהו גרסינן אמר רבא.

הני אזלי והני אתו - ולא מת על ידי יתושים הראשונים שהיו מוכנים שם, שכמה כתות עברו עליו.

תוספות מסכת סנהדרין דף עז עמוד א

כפתו ומת ברעב - אפי' היה רעב כבר בשעה שכפתו כיון דאם לא היה מתחזק עליו הרעב לא היה מת הוה ליה סוף רעב לבא דלא דמי לכפתו בחמה שכבר נפלה עליו חמה שראוי למות בה.

סוף חמה לבא כו' - דלא רבי רחמנא מצמצם אלא במקום שהתחיל בו ההיזק כבר

כפתו לפני ארי פטור - אין חילוק בין יתושין לארי אלא משום דסתם ארי עדיין לא התחיל לחבול בו שאם קפץ כבר עליו הארי לא היה יכול להתעסק לכפותו אבל סתם יתושין כבר התחילו ליפול עליו ואע"ג דהני אזלי והני אתו קסבר לא שנא.

אנשי צד
הנבחרת
ורצתו
חייב להיות
כבש צליל
האור או
החיים

תלמוד
גברת רוטנר

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עו עמוד ב
יחידה ז ואלו הנהרגין

כוח = צדק שהורג

משנה.

ואלו הנהרגין: - אלו שהיו נותן ליהוה - kill him

שמות פרק כא פסוק יב
מכה איש ומת מות יומת:

if the entire city does so they will kill the entire city & burn it to the ground (even the animals)
[1] הרוצח, ואנשי עיר הנדחת.
Why? b/c maybe it's the place that's bad not just the ppl

How will you tell the city to do so?

דברים פרק יג
(יג) כי תשמע באחת עריך אשר יקוק אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר:
(יד) יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
(טו) ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך:
(טז) הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב:
(יז) ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליקוק אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד:
(יח) ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יקוק מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתך:
(יט) כי תשמע בקול יקוק אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יקוק אלהיך:

לוח

[2] רוצח שהכה את רעהו באבן או בברזל, ^{lock} ^{ס"ו} ^{sword} ^{They are called 13}

במדבר פרק לה
 (טז) ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
 (יז) ואם באבן ^{יד} אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
 (יח) או בכלי עץ ^{יד} אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח:

[3] וכבש עליו לתוך המים או לתוך האור ואינו יכול לעלות משם ומת - ^{OK} ^{Down burns in fire} ^{die then your חייב} ^{make's self they can't get out they}

[4] דחפו לתוך המים, או לתוך האור, ויכול לעלות משם, ומת - פטור.
 [5] שיסה בו את הכלב, שיסה בו את הנחש - פטור.
^{Down/burn in fire but they can get out but they die anyway b/c of something else your die b/c you not reason like}

[6] השיך בו את הנחש - רבי יהודה מחייב, וחכמים פוטריין.
^{if you instigate a dog or snake to kill they get} ^{you hold it + make sure it bites them so they die חתונה}

גמרא. **שאלה:** אמר שמואל: מפני מה לא נאמרה יד בברזל?
^{In case - if you have to check if they were really the cause of the death why doesn't it say} ^{אמר שמואל: מפני מה לא נאמרה יד בברזל? מיהו ש"ס - י' ה"ר}

תשובה: שהברזל ממית בכל שהוא.
^{b/c a sword is what is usually used to kill b/c it will always kill}

הוכחה: תניא נמי הכי, רבי אומר: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שהברזל ממית בכל שהוא, לפיכך לא נתנה תורה בו שיעור. והני מילי דברזיה מיברז.
^{Everyone in world knows that a sword always kills so you don't have to give a} ^{Stab in a spec. place that will kill II}

הקדמה: רישא רבותא קא משמע לן וסיפא רבותא קא משמע לן.
לימוד מהרישא: רישא רבותא קא משמע לן: אף על גב דלאו איהו דחפוי, כיון דאין יכול לעלות משם ומת - חייב.
^{learn from this} ^{if you push sword in pool - then sudden - by way of sudden -} ^{אם היתה ארץ נזק - נזק} ^{אם היתה ארץ נזק - נזק} ^{אם היתה ארץ נזק - נזק}

Handwritten notes on the left margin:
 If witness in pool...
 you go in pool...
 extract from...
 P3121...
 to restrict...
 sometimes...
 ארץ נזק - נזק

Handwritten notes on the right margin:
 חתונה...
 ארץ נזק - נזק

אבל השוכר הורג להרוג את חבירו, או ששלח עבדיו והרגוהו, או שכפת חבירו והניחו לפני הארי וכיוצא בו והרגתו החיה, וכן ההורג את עצמו, כל אחד מאלו **שופך דמים הוא ועון הריגה בידו וחייב מיתה לשמים** ואין בהן מיתת בית דין.

הלכה ג

ומנין שכן הוא הדין, שהרי הוא אומר שופך דם האדם באדם דמו ישפך זה ההורג בעצמו שלא על ידי שליח, את דמכם לנפשותיכם אדרוש זה ההורג עצמו, מיד כל חיה אדרשנו זה המוסר חבירו לפני חיה לטרפו, מיד האדם מיד איש אחיו אדרוש את נפש האדם זה השוכר אחרים להרוג את חבירו, **ובפירוש נאמר בשלשתן לשון דרישה, הרי דינם מסור לשמים**.

הלכה ד

וכל אלו הרצחנים וכיוצא בהן שאינן מחוייבים מיתת בית דין אם רצה מלך ישראל להרגם בדין המלכות ותקנת העולם הרשות בידו, וכן אם ראו בית דין להרוג אותן בהוראת שעה אם היתה השעה צריכה לכך הרי יש להם רשות כפי מה שיראו.

הלכה ה

הרי שלא הרגם המלך ולא היתה השעה צריכה לחזק הדבר הרי בית דין חייבין מכל מקום להכותם מכה רבה הקרובה למיתה ולאסור אותן במצור ובמצוק שנים רבות ולצערן בכל מיני צער כדי להפחיד ולאיים על שאר הרשעים שלא יהיה להם הדבר לפוקה ולמכשול לבב ויאמר הריני מסבב להרוג אויבי כדרך שעשה פלוני ואפטר.

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק ג

הלכה א

המכה את חבירו בזדון באבן או בעץ והמיתו, אומדין דבר שהכהו בו ומקום שהכהו עליו אם ראוי אותו חפץ להמית באבר זה או אינו ראוי, שני (במדבר ל"ה י"ז - י"ח) באבן יד אשר ימות בה הכהו או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו עד שיהיה בו כדי להמית, ואינו דומה מכהו על לבו למכהו על ירכו.

הלכה ב

הואיל ונאמר אשר ימות בה מכאן שאומדין מקום המכה. כשם שאומדין החפץ שהכה בו ומקום המכה כך אומדין כח ההכיה שני באבן יד מכאן שמשערין את היד, אינו דומה זורק אבן בחבירו ברחוק שתי אמות לזורק בו ברחוק עשר שברחוק עשר יהיה כחה יתר, ואינו דומה זורק ברחוק עשר לזורק ברחוק מאה שברחוק המקום ביותר יתמעט כח ההכיה.

הלכה ג

וכן משערין המכה עצמה ומשערין כח ההורג וכח הנהרג, אם הוא גדול או קטן, או חזק או חלש, או בריא או חולה וכן כל כיוצא בזה, שני אשר ימות בה, מיתתו של זה משערין כל סבותיה.

הלכה ד

כלי ברזל לא נתנה לו תורה שיעור, שני + במדבר ל"ה ט"ז + ואם בכלי ברזל הכהו וימות רוצח הוא ואפילו במחט, והוא שיהיה לו חוד כמו מחט או שפוד או סכין וכיוצא בהן, אבל אם הכהו בעשת של ברזל וכיוצא בה אומדין אותה כדרך שאומדין האבן או העץ.

במדבר פרק לה

- (יט) גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו :
- (כ) ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת :
- (כא) או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו :

שמואל ב פרק ג

- (כ) ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה:
(כא) ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאווה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום:
(כב) והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום:
(כג) ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחוהו וילך בשלום:
(כד) ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלוך:
(כה) ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת <מבואך> מובאך ולדעת את כל אשר אתה עשה:
(כו) ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע:
(כז) וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו:

תלמוד
גברת רוטנר
אלול התשס"ט

מסכת סנהדרין פסוקים יחידה א

ויקרא פרק יט

- (א) וידבר יקוק אל משה לאמר:
- (ב) דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יקוק אלהיכם:
- (ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יקוק אלהיכם:
- (ד) אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יקוק אלהיכם:
- (ה) וכי תזבחו זבח שלמים ליקוק לרצונכם תזבחוהו:
- (ו) ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף:
- (ז) ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה:
- (ח) ואכליו עונו ישא כי את קדש יקוק חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
- (ט) ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט:
- (י) וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יקוק אלהיכם:
- (יא) לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו:
- (יב) ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יקוק:
- (יג) לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר:
- (יד) לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יקוק:
- (טו) לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך:
- (טז) לא תלך רכיל בעמיק לא תעמד על דם רעך אני יקוק:

הנהייה
 could - ויק
 ma u screen
 See bright
 engaged - ויק
 with only sex
 סגור - ויק
 ad
 - con
 screen
 to con - con
 hear

דברים פרק כב

- (כג) כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה:
- (כד) והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך:
- (כה) ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: וכן לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה:
- (כז) כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה:

no one that could
save her

דברים פרק כב

- (א) לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך:
- (ב) ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו:
- (ג) וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:

השב תשיבם לאחיך

והשבתו לו:

מסכת סנהדרין יחידה א

משנה

ואלו הן שמצילין אותן בנפשן: הרודף אחר חבירו להרגו, ואחר הזכר, ואחר הנערה המאורסה.
אבל הרודף אחר בהמה, והמחלל את השבת, ועובד עבודה זרה אין מצילין אותן בנפשן.

גמרא

I

א. שאלה: תנו רבנן: מניין לרודף אחר חבירו להרגו שניתן להצילו בנפשו?

תשובה: תלמוד לומר (ויקרא י"ט) לא תעמד על דם רעך

אתגר: והא להכי הוא דאתא! האי מיבעי ליה!

לכדתניא: מניין לרואה את חבירו שהוא טובע בנהר, או חיה גוררתו, או לסטין באין עליו, שהוא חייב להצילו? תלמוד לומר לא תעמד על דם רעך.

תשובה: אין הכי נמי.

ב. שאלה: ואלא ניתן להצילו בנפשו מנלן?

תשובה: אתיא בקל וחומר מנערה המאורסה,

מה נערה המאורסה, שלא בא אלא לפוגמה - אמרה תורה ניתן להצילה בנפשו,

רודף אחר חבירו להרגו - על אחת כמה וכמה.

דחיה: וכי עונשין מן הדין? *לפי יבוסים שטעם/היי אדם מהאין - לא*

ג. תשובה: דבי רבי תנא: הקישא הוא, (דברים כ"ב) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש,

וכי מה למדנו מרוצח?

מענה, הרי זה בא ללמד ונמצא למד, מקיש רוצח לנערה המאורסה: מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו - אף רוצח ניתן להצילו בנפשו.

ד. שאלה: ונערה מאורסה גופה מנלן? *מה מקור טענה מאורסה?*

תשובה: כדתנא דבי רבי שמעאל. דתנא דבי רבי ישמעאל: (דברים כ"ב) ואין מושיע לה, הא יש מושיע לה - בכל דבר שיכול להושיע.

from
 what's the sure thing to see draw, dog by
 animal, robot -> have to save?

אויסג
 זאגן
 1438

שאלה: גופא: מנין לרואה את חברו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא

חייב להצילו?

תשובה: תלמוד לומר לא תעמד על דם רעך?

do we really have to see from
אתגר: והא מהכא נפקא!

אבל אימא לא מהתם נפקא: אבדת גופו מניין - תלמוד לומר והשבתו לו!

תירוץ: אי מהתם הוה אמינא: הני מילי - בפשיה, אבל מיטרח ומיגר אגורי - אימא לא,
 קא משמע לן.

So
 תלמוד
 דם קם דם
 come to teach
 us how to
 add that

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עג עמוד ב

יחידה ב

א. אתגר: ורמינהו: ואלו נערות שיש להן קנס: הבא על אחותו!

אמר להרמיה

אמר להרמיה
בט אבא - קנס
because make sure

קנס מרוב
אם יודע משהו
אם יודע משהו
אם יודע משהו

סתירה

משנה מסכת כתובות פרק ג משנה א

אלו נערות שיש להן קנס:

הבא על הממזרת ועל הנתינה ועל הכותית הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו ועל הנדה יש להן קנס אף על פי שהן בהכרת

מסכת סנהדרין דף עג

תנו רבנן:

אחד הרודף אחר חבירו להרגו, ואחר הזכר, ואחר נערה המאורסה, ואחר חייבי מיתות בית דין, ואחר חייבי כריתות - מצילין אותן בנפשו.

Kelhaq Vinq m...
Kaf...
Kaf...

דברים פרק כב

(כו) ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מנות כי כֹּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל כַּעֲהוּ וּרְצָחוֹ יִקָּשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה:

(כז) כי בשדה מצאה צעקה הנער המארכשה ואין מושיע לה:

(כח) כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארכשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו:

(כט) ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו ונהיה לאשה תחת אשר ענה ל' א יוכל שלחה כל ימיו: ס

he got his idea from... תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עד עמוד א
תירוץ: אביי אמר: ביכול להציל באחד מאבריו, ורבי יונתן בן שאול היא.

דתניא, רבי יונתן בן שאול אומר: רודף שהיה רודף אחר חברו להורגו, ויכול להצילו באחד מאבריו ולא הציל - נהרג עליו.
ב. שאלה: מאי טעמא דרבי יונתן בן שאול?

דכתיב (שמות פרק כא) וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנִגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן עָנֹשׁ יַעֲנֹשׁ כְּאִשֶּׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפִלְלִים:
 (כג) וְאִם אִסּוֹן יִהְיֶה וְנִתְּתָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ:

how much he would choose

since stop wr

הסבר: ואמר רבי אלעזר: במצות שבמיתה הכתוב מדבר, דכתיב, (שמות כ"א) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש, ואפילו הכי אמר רחמנא ולא יהיה אסון ענוש יענוש,

הוכחה לרבי יוחנן:

אפשרות 2#
 אלא אי אמרת יכול להציל באחד מאבריו
 נמי ניתן להצילו בנפשו
 - היכי משכחת לה דיענוש?

אפשרות 1#
 אי אמרת בשלמא יכול להציל באחד מאבריו
 לא ניתן להצילו בנפשו
 - היינו דמשכחת לה דיענוש,
 כגון שיכול להציל באחד מאבריו.

ג. ניסיון לדחות רבי יוחנן: דילמא שאני הכא, דמיתה לזה ותשלומין לזה.

תשובה: לא שניא.

break something *murder to kill*
הוכחה: דאמר רבא: רודף שהיה רודף אחר חבירו, ושיבר את הכלים, בין של נרדף ובין של כל אדם - פטור.

של כל אדם - פטור.

שאלה: מאי טעמא?

תשובה: מתחייב בנפשו הוא.

ד. עוד מאמר של רבא: ונרדף ששיבר את הכלים, של רודף - פטור, של כל אדם - חייב.

הסבר: של רודף פטור - שלא יהא ממונו חביב עליו מגופו, של כל אדם חייב - שמציל עצמו בממון חבירו.

ה. עוד מאמר של רבא: ורודף שהיה רודף אחר רודף להצילו, ושיבר את הכלים בין של רודף בין של נרדף, בין של כל אדם - פטור.

הסבר: ולא מן הדין, שאם אי אתה אומר כן - נמצא אין לך כל אדם שמציל את חבירו מיד הרודף.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מט עמוד א

אתויה ליואב, דייניה.

בניהו: אמר ליה: מאי טעמא קטלתיך לאבנר?

יואב: אמר ליה: גואל הדם דעשאל הואי.

בניהו: עשאל רודף הוה.

יואב: אמר ליה: היה לו להצילו באחד מאבריו.

בניהו: אמר ליה: לא יכיל ליה.

יואב: אמר ליה: השתא בדופן חמישית כיון ליה, דכתיב (שמואל ב' ב') ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש, ואמר רבי יוחנן: בדופן חמישית, במקום שמרה וכבד תלויין בו, באחד מאיבריו לא יכיל ליה?

737
737
737

break sign

Most important - save life
if crucial = break - פטור
if he " = break - פטור

רודף נרדף מציל

but it said - not really is

get sign
b/c
maybe
would
sure
run
away

- doesn't
all make sense
if you would
want
doesn't make
sense to all
why don't
you
→
collected
not
b/c
100
1000

had
time - 755
liked right
away

50 followed to
R1 " "

גברת רוטנר
תלמוד

אנג'ינס
החנה
tunnel

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עב עמוד א

כסא - אים
bc under
הוא

husband kills
responsibility
bc the clear
reason

שמות פרק כב

(א) אם במחנתך ימצא הנגב והכה ומת אין לו דמים
(ב) אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ושלם אם אין לו ונמכר בגנבתו:

אין כסא - אים
he becomes
to

הוא הנגב
הוא זרחה
die tunnel already -
by he steal's

א. משנה

סיפא
breaks ← tunnel comes
היה בא במחנתך ושבר את החבית,
אם יש לו דמים - חייב,
אם אין לו דמים פטור.

רישא
הבא במחנתך נידון על שם סופו.
judges from what gonna do

ב. גמרא

מה הסיבה לחיתות?

שאלה: אמר רבא: מאי טעמא דמחנתך?

מחנתך ← אדם לא יודע בדבר כשהשפול רוצה לציב אמונו - כסא חסוב &

תשובה: חזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו.

והאי מימר אמר: אי אזילנא - קאי לאפאי ולא שביק לי, ואי קאי לאפאי - קטלינא ליה.

והתורה אמרה: אם בא להורגך - השכם להורגו.

הוא

ברייתא #2

כסא בחינת
מחנת

not kill

תניא אידך: אם זרחה השמש עליו דמים לו.
וכי השמש עליו בלבד זרחה?

אם ברור לך כשמש שיש לו שלום עמך - שאל
תהרגו,
ואם לאו - הרגו.

כסא

ברייתא #1

הנהגה
מחנת

תנו רבנן: (שמות כ"ב) אין לו דמים אם זרחה השמש עליו.
וכי השמש עליו בלבד זרחה?

אם ברור לך הדבר כשמש שאין לו שלום עמך - הרגוהו,
ואם לאו - אל תהרגוהו.

ספר

ברית שלי רחם
 סתמה #1
 ברית שלי רחם
 סתמה #2

סתמה!
 קשה
 אתגר: קשיא סתמה אסתמא!
 תירוצ: לא קשיא

up till now thought
 never can kill dad -
 now say if sure. com

dad
 if so - his son is just to steel
 not kill → can't kill dad -
 only can if we sure want to kill
 usually lets say - son will. if ~~not~~
 doesn't have intention. can usually do. so if
 → kill him

talk that
 אל אלה
 כאן - כאב על הבן
 כאן - בן על האב.

דברי רבא
 אמר רב: כל דאתי עלאי במחתרתא - קטילנא ליה, לבר מרב חנינא בר שילא.

שאלה: מאי טעמא?
 מה סתיה? מה?

reject X

אפשר אע"כ
 אולי אולי
 אפשר - הוא צדיק
 אפשות #1: אילימא משום דצדיק הוא - הא קאתי במחתרתא!

אפשות #2: אלא משום דקים לי בגויה דמרחם עלי כרחם אב על הבן.

ברייתא

תנו רבנן: (שמות כ"ב) דמים לו: בין בחול בין בשבת, אין לו דמים - בין בחול בין בשבת.

הסבר: בשלמא אין לו דמים בין בחול בין בשבת -
 אלא אין דמים - אלא אין דמים - אלא אין דמים

אנחנו חושבים שיש להורג אתו - לא נאמר להרוג בעל
 איצטרך, סלקא דעתך אמינא: מידי דהוה אהרוגי בית דין, בשבת לא קטלינן -
 so we would think we also
 tell us that can
 cut. so this
 קא משמע לן דקטלינן.

שאלה: אלא דמים לו בין בחול בין בשבת השתא בחול לא קטלינן ליה - בשבת מבעיא?
 אלא דמים לו בין בחול בין בשבת השתא בחול לא קטלינן ליה - בשבת מבעיא?

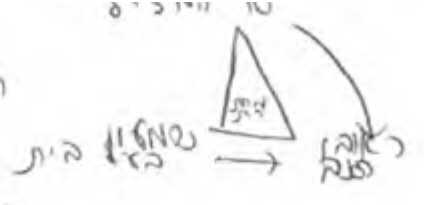
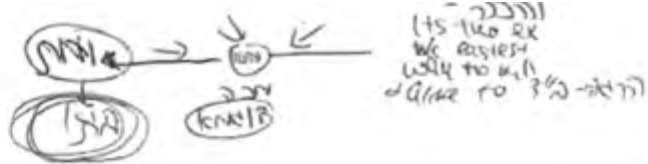
Why need this?
 Obviously it not
 allowed, not allowed
 doesn't matter
 ענין אה

תשובה: אמר רב ששת: לא נצרכא אלא לפקח עליו את הגל.

(אבא)

if want to tunnel
 tell us - was like
 we want to - was like
 So have to save ever
 would think why save he young do
 don't have to
 but we have to
 save = more to kill

גברת רוטנר
תלמוד

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עב עמוד ב
יחידה ז

שמות פרק כב

(א) אם בפוחתתך ימצא הנגב והחלהמת אין לו דמים:

(ב) אם זרקתה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו:

(ג) ארבעה ימים בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו:

א. זיון בפירוש המילים "והכה ומת"
כא אית יכוס לכות ופירוש יא א - אה - אהונו

תנו רבנן: (שמות כ"ב) והכה - בכל אדם, (ומת) - בכל מיתה שאתה יכול להמיתו. כח קדם וכה - אה חנית

שאלה: בשלמה, והכה בכל אדם
איצטרך, סלקא דעתך אמינא: בעל הבית הוא דקים ליה דאין אדם מעמיד עצמו על ממונו
תשובה: קא משמע לן, דרודף הוא, ואפילו אחר נמי.

שאלה: אלא ומת בכל מיתה שאתה יכול להמיתו, למה לן?
מרוצח נפקא, דתניא: (במדבר ל"ה) מות יומת והמכה רצח הוא, אין לן אלא במיתה האמורה בו, ומנין שאם אי אתה יכול להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה רשאי להמיתו בכל מיתה שאתה יכול להמיתו?
תלמוד לומר "ומת יומת", מכל מקום.

תשובה: שאני התם דאמר קרא "ומת יומת".
אתגר: וליגמר מיניה!
תירוץ: משום דהוה רוצח וגואל הדם שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.

He was hit if only he would say - והכה אם יאמר

למה אם יאמר והכה אם יאמר

heard transition only he will kill but second part two word shows us - יחידה זו

make death - מיתה

אולי

אם זרקתה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו

what would thinking about

אולי

need do

חיתר שטרוא כס
 חתרת: ? ויאא
 can kill all

חיתר שטרוא
 כס אלג
 חתרת
 סא זכיר התרא
 אחרת - זכיר התרא
 most state
 בריתא #2

דיון בפירוש המילה "מחתרת"

בריתא #1
 מחתרת - מחתרת
 מחתרת

כנה פא מחתרת -
 יכוס שטרוא

מחתרת

תניא אידך: מחתרת אין לי אלא מחתרת.
 שאלה: גגו חצירו וקרפיפו מנין?
 תשובה: תלמוד לומר ימצא הגנב - מכל מקום.
 שאלה: אם כן מה תלמוד לומר מחתרת?
 תשובה: מחתרתו זו היא התראתו.

תנו רבנן: (שמות כ"ב) מחתרת, אין לי אלא מחתרת, - ר"ה מחתרת (שטרוא)
 גגו חצירו וקרפיפו מנין? יכוס שטרוא
 תלמוד לומר (שמות כ"ב) ימצא הגנב - מכל מקום.
 שאלה: אם כן מה תלמוד לומר מחתרת?
 תשובה: מפני שרוב גנבים מצויין במחתרת.
 most common example

he + we
 locum only
 in future
 ready to kill

מחתרת - מחתרת
 מחתרת

כס אלג יכוס שטרוא
 all second that he
 they all have

don't need to
 all come w/ intention to kill
 doesn't matter how come

פסק הלכה

רמב"ם הלכות גניבה פרק ט הלכה ז

הבא במחתרת בין ביום בין בלילה אין לו דמים
 אם הרגו בעל הבית או שאר האדם פטורין,
 ורשות יש לכל להרגו בין בחול בין בשבת בכל מיתה שיכולין להמיתו, שני (שמות כ"ב)
 אין לו דמים.

רמב"ם הלכות גניבה פרק ט הלכה ח

ואחד הבא במחתרת או גנב שנמצא בתוך גגו של אדם או בתוך חצרו או בתוך קרפיפו
 בין ביום בין בלילה, ולמה נאמר במחתרת? לפי שדרך רוב הגנבים לבוא במחתרת
 בלילה.

השגת הראב"ד אם זרחה השמש עליו.... ביום אינו רשאי להרגו שאין גנב בא ביום אלא
 להשמטה שומט ובורח מיד ואינו מתעכב לגנוב ממון גדול ולעמוד על בעליו להרגו אלא
 גנב בלילה מפני שגנב לילה יודע שבעל הבית בבית או בא להרוג או ליהרג אבל גנב יום
 אין בעל הבית מצוי בביתו ושמוטה בעלמא הוא וחיי ראשי כל מבין די לו בזה.

doesn't say
 in house (only) - אלא
 doesn't have intention to kill - מחתרת
 → not ready to kill
 but in night
 maybe home -
 ready kill
 אלא - אלא
 always allowed kill
 need
 התראתו

Rachel Beyda

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עב עמוד ב
יחידה ה

אמר רב הונא: קטן הרודף ניתן להצילו בכפשו.
הסבר: קסבר: רודף אינו צריך התראה, לא שנא גדול ולא שנא קטן.

can't choose
calculate time
to see, which
is more imp

אתגר: איתבייה רב חסדא/רב הונא: יצא ראשו - אין נוגעין בו, לפי שאין דוחין נפש מפני נפש.
I head out

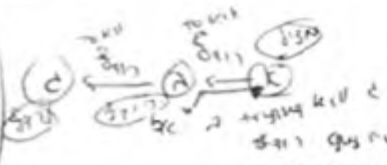
משנה מסכת אהלות פרק ז משנה ו
האשה שהיא מקשה לילד מחתכין את הולד במעיה ומוציאין אותו אברים אברים מפני שחייה קודמין לחייו יצא רובו אין נוגעין בו שאין דוחין נפש מפני נפש:

IF she is already in middle of labor - can't kill it
IF immediately before most out of her - can kill her
ועל כן יצא רובו אין נוגעין בו
ואמאי? רודף הוא!

very hard if she is still in - can accept is why

תירוץ: שאני התם, דמשמיא קא רדפי לה.
החביתים על רומים - חפאים

הוא יצא רובו
אם יצא רובו
אם יצא רובו
אם יצא רובו

הוכחה: נימא מסייע ליה: רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו,

אומר לו: ראה שישראל הוא, ובן ברית הוא,
והתורה אמרה (בראשית טו) שפך דם האדם באדם דמו ישפך,

accepts

בראשית פרק טו: שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם:

אם יצא רובו רוב דם האדם - ג

אמרה תורה: הצל דמו של זה בדמו של זה.

no + accept

דחיה של ההוכחה: ההיא רבי יוסי ברבי יהודה היא. דתניא, רבי יוסי ברבי יהודה אומר: חבר אין צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.

he would not need to kill - so prove don't need to kill

כא הברית הלאה על רב יוסי סיועיה לטעמו אהריתא, חבר אלא כדא לא צריך התראה
אם לא כדא לא צריך התראה (השבים בויג)

can't say better need to be only is only by

אסור תודעו לו שאין הוא יודע - almost all know
- so תראה דמו - here only
But makes this - only going
there are other - need

can't say better need to be only is only by

על הריא אלוהות עם זמנת בן
על אלוהות בית דין * יכנס סהרה

III

אין יום ואלו הם סוגיה סד'ר
גמ"י כי הוא לא אחר עם א"מ
כאני אומר אדם יותר עם אלוהות

אברהם סהרה סך והוא סוגיה

נסייון לדחות את רב הונא: תא שמע: רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו, אמר לו:
ראה שישראל הוא, ובן ברית הוא, והתורה אמרה: שפך דם האדם באדם דמו ישפך.

אם אמר: יודע אני שהוא כן - פטור, על מנת כן אני עושה - חייב.

תשובה לדחיה: לא צריכא - דקאי בתרי עיברי דנהרא, דלא מצי אצוליה, מאי איכא -
דבעי איתויי לבי דינא, בי דינא - בעי התראה.

ר"ס או אע"פ אצוליה ר"ס התקף אל הוא צדק לתת התקף כזי טג"ז יכא
IV להיות ס' אלוהות

הוכחה לרב הונא: איבעית אימא: אמר לך רב הונא, אנא דאמרי כתנא דמחותרת,
דאמר: מחותרתו זו היא התראתו.

רש"י מסכת סנהדרין דף עב עמוד ב

ניתן להצילו בנפשו - רוצח נתן להצילו בנפשו, והאי אף על גב דקטן הוא
ולאו בר קבולי התראה הוא לגבי רדיפה דינו כגדול.

קסבר - רב הונא רודף אין צריך התראה לענין להצילו בנפשו, דלא ניתנה
התראה אלא לענין בית דין דלא מצי למקטליה אם הרג בלא התראה.

יצא ראשו - באשה המקשה לילד ומסוכנת, וקתני רישא: החיה פושטת ידה
וחותכתו ומוציאתו לאברים, דכל זמן שלא יצא לאויר העולם לאו נפש הוא
וניתן להורגו ולהציל את אמו, אבל יצא ראשו - אין נוגעים בו להורגו, דהוה
ליה כילוד ואין דוחין נפש מפני נפש, ואם תאמר מעשה דשבע בן בכרי
(שמואל ב, כ) הנה ראשו מושלך אליך דדחו נפש מפני נפש - התם משום
דאפילו לא מסרוהו לו היה נהרג בעיר כשיתפשנה יואב והן נהרגין עמו, אבל
אם היה הוא ניצול אף על פי שהן נהרגין לא היו רשאים למסרו כדי להציל
עצמן, אי נמי: משום דמורד במלכות הוה,

משמיה קא רדפי לה - לאמיה.

והתורה אמרה שופך דם האדם באדם דמו ישפך - כל הרואה אותו ישפוך
דמו בשביל אותו אדם שהוא רודף דהיינו באדם - בשביל הצלת אדם הנרדף,

והא הכא דלא קתני יודע אני ועל מנת כן אני עושה ואין כאן קבלת התראה -
ואפילו הכי מיחייב.

ההוא ר' יוסי בר' יהודה היא - דאפילו בהרוגי בית דין לא בעי התראה אלא
להבחין, הלכך חבר לא בעי התראה ולא הבחנה, ועם הארץ בעי לאיתרוי
דלא נימא: שוגג הייתי, אבל קבלת התראה אפילו בעם הארץ לא בעי.

פטור - כל כמה דלא אמר על מנת כן אני עושה שאהרג עליו, כדילפינן בהיו
בודקין (סנהדרין מא, א): יומת המת - עד שיתיר עצמו למיתה, קא תני הכי
גבי רודף דבעי התראה ואם לאו אין מצילין אותו בנפשו. *ya lave to say*
דקאי בתרי עברי נהרא - המתרה מצד זה והרודף והנרדף מצד אחר.
It was he is ready to die + b/c ready to die. ה"ל can kill him

מ"ל
ר"ל
ר"ל
ר"ל
ר"ל

דאצולי לא מצי - והאי פטור וחייב דקאמר - אמיתת בית דין קאי, ולאחר
שהרגו לנרדף.

מאי איכא - כלומר מאי קא רמי עלייהו דהנך רואין למעבד.

דבעי לאיתרוי לבי דינא ומקטליה - דכתיב (דברים כב) ובערת הרע מקרבך
הלכך בעי התראה, דבלאו הכי לא מקטלי ליה.

זו היא התראתו - אלמא משום דמחזקינן ליה רודף לא בעי התראה.

פסק הלכה

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק א הלכה ו

כמה דברים אמורים? בשעבר ועשה העון שחייב עליו מיתת בית דין, אבל הרודף אחר
חבירו להרגו אפילו היה הרודף קטן הרי כל ישראל מצווין להציל הנרדף מיד הרודף
ואפילו בנפשו של רודף.

הלכה ז

כיצד, אם הזהירוהו והרי הוא רודף אחריו אע"פ שלא קיבל עליו התראה כיון שעדיין
הוא רודף הרי זה נהרג, ואם יכולים להצילו באבר מאיברי הרודף כגון שיכו אותו בחץ
או באבן או בסייף ויקטעו את ידו או ישברו את רגלו או יסמו את עינו עושין, ואם אין
יכולין לכויין ולא להצילו אלא אם כן הרגוהו לרודף הרי אלו הורגין אותו ואע"פ שעדיין
לא הרג, שנאמר (דברים כ"ה י"ב) וקצותה את כפה לא תחוס עינך

כל המידע נכתב על ידי תלמידי תלמוד גברת רוטנר
בשנת 2019
במסגרת פרויקט
ה"תורה והאגדה"
במסגרת תלמוד גברת רוטנר

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עד עמוד א יחידה 1

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:
בית של נבלה והסירה עין (ב"י)
נימנו וגמרו בעלית בית נתזה בלוד:
רוב הנפות - אם אנחנו ארץ ספרד
כל עבירות שבתורה אם אומרין לאדם עבור ואל תהרג - יעבור ואל יהרג,
חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים.

die
התורה
הוא כפי

they lived in house
I mean
they were sitting in
cattle clearing on the
in free danger

if chance attached
kill bad guy
I
no choice - wow!
I so why!
שאלה: ועבודה זרה לא?
והא תניא, אמר רבי שמעאל: מנין שאם אמרו לו לאדם עבוד עבודה זרה ואל תהרג
מנין שיעבוד ואל יהרג?

ויקרא פרק יח: והשמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יקנא:

תלמוד לומר: וחי בהם - ולא שימות בהם.
וכל אפילו בפרהסיא - תלמוד לומר (ויקרא כ"ב) ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי.
public in maybe
private - die
הוא כפי

ויקרא פרק כב: לב ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יקנא מקדשכם:

תשובה: אינהו דאמור כרבי אליעזר. דתניא, רבי אליעזר אומר: (דברים ו') ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך.

הסבר: אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאודך? ואם נאמר בכל מאודך למה נאמר בכל נפשך?
אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו - לך נאמר בכל נפשך,
ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו - לך נאמר בכל מאודך.

this has
הוא כפי
and this
stronger
cause
may be
something
die
we have
הוא כפי

learned can kill or ...
 ה'יקום ...
 רובן ...
 בי"ט ...

II

רבי יקוצה נטיו (מנל)

מקור: גילוי עריות ושפיכות דמים - כדרבי.

לצורך מחנה הלול

[1] דתניא, רבי אומר (דברים כ"ב) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה.

וכי מה למדנו מרוצח?

מעתה, הרי זה בא ללמד ונמצא למד:

מקיש רוצח לנערה המאורסה, מה נערה המאורסה - ניתן להצילו בנפשו,

אף רוצח - ניתן להצילו בנפשו.

[2] ומקיש נערה המאורסה לרוצח, מה רוצח - יהרג ואל יעבור, אף נערה המאורסה - תהרג ואל תעבור.

[3] רוצח גופיה מנא לן?

סברא הוא.

דהווא דאתא לקמיה דרבה,
 ואמר ליה: אמר לי מרי דוראי זיל קטליה לפלניא,
 ואי לא - קטלינא לך.
 אמר ליה: לקטלוך ולא תיקטול.
 מי יימר דדמא דידך סומק טפי דילמא דמא דהוא גברא סומק טפי.

רש"י מסכת סנהדרין דף עד עמוד א
 נתזה - שם האיש.

יעבור ואל יהרג - וחי בהם - ולא שימות בהם.

learn
 ללמוד
 רצח
 רצח

If say kill him or ill kill you die
 ה'יקום - ה'יקום
 If say or ill kill you die

מקיש
 ה'יקום

II

מי יתקן ה(ש"א)

מקור: גילוי עריות ושפיכות דמים - כדרכי.

What's the מקור for שפיכות דמים?

[1] דתניא, רבי אומר (דברים כ"ב) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה.

וכי מה למדנו מרוצח? From Cas we learn that אין דם add anything.

מעתה, הרי זה בא ללמד ונמצא למד:

מקיש רוצח לנערה המאורסה, מה נערה המאורסה - ניתן להצילו בנפשו,

אף רוצח - ניתן להצילו בנפשו. There's a הקט -

to learn that you can kill.

[2] ומקיש נערה המאורסה לרוצח, מה רוצח - יהרג ואל יעבור, אף נערה המאורסה -

תהרג ואל תעבור. There is another קט between them that if someone says

kill or I will kill you. you should be killed & therefore the same

אף כי יאמר אדם

[3] רוצח גופיה מנא לך?

למה אתה טוען שיהרגו אותי?

סברא הוא. - הי"ד

דהווא דאתא לקמיה דרבה,
 There's a guy who comes to his rabbi to ask
 ואמר ליה: אמר לי מרי דוראי זיל קטליה לפלניא,
 And says the master said you need to kill a certain
 ואי לא - קטלינא לך.
 or I'll kill you
 אמר ליה: לקטלך ולא תיקטול.
 The Rabbi told him to go and not to
 מי יימר דדמא דידך סומק טפי דילמא דמא דהוא גברא סומק טפי.
 Who says your blood is more worthy of living? You can't decide
 whose life is more important.

ספיכות דמים = הי"ד - cant decide which life is more important

גילוי עריות = הי"ד - ארצה על נערה מאורסה.

רש"י מסכת סנהדרין דף עד עמוד א

נתזה - שם האיש.

יעבור ואל יהרג - וחי בהם - ולא שימות בהם.

לא תחללו - בפרהסיא איכא חלול השם וצריך לקדש את השם וזהו ונקדשתי שמוסר
נפשו על אהבת יוצרו.

ואהבת את ה' אלהיך - משמע שלא תמירנו בעבודה זרה.

לכך נאמר וכו' - כלומר תהא אהבתו חביבה לך יותר מכל החביב לך.

מה רוצח יהרג ואל יעבור - ואם אמר לו: הוי רוצח והרוג את הנפש ואם לאו הריני
הורגך - יהרג ואל יעבור.

סברא הוא - שלא תדחה נפש חברו, דאיכא תרתי, אבוד נשמה ועבירה מפני נפשו
דליכא אלא חדא אבוד נשמה והוא לא יעבור, דכי אמר רחמנא לעבור על המצות משום
וחי בהם משום דיקרה בעיניו נשמה של ישראל, והכא גבי רוצח כיון דסוף סוף איכא
איבוד נשמה למה יהא מותר לעבור - מי יודע שנפשו חביבה ליוצרו יותר מנפש חברו -
הלכך דבר המקום לא ניתן לדחות.

מרי דוראי - אדון עירי, ונכרי הוה.

מאי חזית דדמא דידך סומק טפי - מי יודע שיהא דמך חביב ונאה ליוצרך יותר מדם
חבירך, הלכך אין כאן לומר וחי בהם ולא שימות בהם, שלא התיר הכתוב אלא משום
חביבות נפשם של ישראל להקדוש ברוך הוא, וכאן שיש אבוד נפש חברו לא ניתן דבר
המלך לדחות שצוה על הרציחה.

מושגים

1. יהרג ואל יעבור

ה' אהבת חבורת חבורת בלך לטעות במקום אסור
וארוב המצות בלך לטעות (יועלור)

2. גילוי עריות

אם יחסי עם הנפשו שאר. הוצבה בלך אם
יש החירף הן באברה ובין החיים בלך אם יעלה
סומדים מזהותה

3. שפיכות דמים

סכרוד מעפילת - אם יש בתורה הן ח"ם ואגרי
בלך ש סאגרי ואם יעבר
סומדים מסכרוד

4. עבודה זרה

אנפסתחית אפסיהם - שלט ה' - אם יש החירף הן אברה וחיים -
בלך יעפילת ואם יעלה, יש בלך יעבר ופסחית אולא אם חטיג
עם לה מצוה - אהבת את ה' ..

5. יעבור ואל יהרג

אם יש החירף לטעות חיים ופסחית אם הפסחה
אם יעבר המצות חוס מלה אהבת חבורת

6. וחי בהם

כל המצא שאור שהתחילתו ~~שבת~~ שבת נשכר עטמת המצות
ברוך שחיותו. כל מקור שמותו האותיות ושבחה

המצות עם
אבן זעם
יהיה

7. סברא

הוא המקור לעשיית המצות והוא המקור
לכל המצוות אשר הוציאנו ממצרים
(אשר הוציאנו ממצרים)

אשר יצאנו
ממצרים
אשר הוציאנו
ממצרים

8. בכל מאדך/ בכל נפשך

ברוך שחיותו אשר הוציאנו ממצרים
כל מקור המצוות והוא המקור

9. היקש

כשם שהמלה/ המלה המצויה אתה
הוא המקור אשר הוציאנו ממצרים

הוא המקור אשר הוציאנו ממצרים
(מקור אשר הוציאנו ממצרים)
שבת ויום ראשון
פסוק א"ן פסוק
פסוק = השר ביניהם

תלמוד
גברת רוטנר

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עד עמוד ב
בן נח בקידוש ה' - יחידה ו (ב)

I

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף נו עמוד א
תנו רבנן: שבע מצות נצטוו בני נח: דינין, וברכת השם, עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, ואבר מן החי

שאלה: בעו מינייה מרבי אמי: בן נח מצווה על קדושת השם או אין מצווה על קדושת השם?
תשובה: אמר אביי, תא שמע: שבע מצות נצטוו בני נח. ואם איתא - תמני הויין!
שאלה: מאי הוי עלה?
תשובה: אמר רב אדא בר אהבה, אמרי בי רב:
האם בן נח חזק בקדוש ה' ?
They should do 8 but is thought of as 7 - they only have 7.
We would be giving them 8.
Its not its own but its a part of all of the 7 so its included in these 7.
כן (ערוך)

(מלכים ב' ה') לדבר הזה יסלח ה' לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחויתי,
וכתיב (מלכים ב' ה') ויאמר לו לך לשלום

ואם איתא - לא לימא ליה!

תשובה/דחייה של ההוכחה: הא - בצנעה, הא - בפרהסיא.

II

מצב: אמר רב יהודה אמר רב: מעשה באדם אחד שנתן עיניו באשה אחת, והעלה לבו טינא.
[1] ובאו ושאלו לרופאים, ואמרו: אין לו תקנה עד שתבעל. אמרו חכמים: ימות, ואל תבעל לו.
[2] תעמוד לפניו ערומה? ימות ואל תעמוד לפניו ערומה.
[3] תספר עמו מאחורי הגדר? - ימות ולא תספר עמו מאחורי הגדר.

הסבר של המצב: פליגי בה רבי יעקב בר אידי ורבי שמואל בר נחמני.
חד אמר: אשת איש היתה, וחד אמר: פנויה היתה.
שאלה: בשלמא למאן דאמר אשת איש היתה - שפיר.
אלא למאן דאמר פנויה היתה מאי כולי האי?
תשובה 1: רב פפא אמר: משום פגם משפחה.

תשובה 2: רב אחא בריה דרב איקא אמר: כדי שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות.

שאלה: ולינסבה מינסב!

תשובה: לא מייתבה דעתיה, כדרבי יצחק.

הוכחה לתשובה: דאמר רבי יצחק: מיום שחרב בית המקדש ניטלה טעם ביאה וניתנה

לעוברי עבירה, שנאמר (משלי ט') מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם.

רש"י מסכת סנהדרין דף עד עמוד ב

אבזרייהו - כל מידי דשייך בהו קדושת השם שייכא בהו, דאם אומר לו לעבור על אותן מצות או יהרג ואם לא יקדש את השם יעבור עליהם, הלכך האי נמי בכללן הוא. *Only יהרג on the road that have ה' קדש*.

לדבר הזה - מאחר שקבל עליו נעמן שלא לעבוד עבודה זרה אמר לו לאלישע לדבר הזה יסלח הי לעבדך שאני אנוס בדבר שאדוני נשען על ידי, וכתוב ויאמר לו לך לשלום - אלתא הודה לו.

רש"י מסכת סנהדרין דף עה עמוד א

ואם איתא - דבן נח מוזהר על קדושת השם לא נימא ליה לך לשלום, דמשמע דהודה לו, נהי דלהוכיחו לא היה מצווה דהוכח תוכיח את עמיתך כתיב (ויקרא יט) ולא גר תושב, מיהו אודווי לדבר איסור לא לדווי.

בצנעה - נעמן בצנעה הוה ולא היו ישראל בבית רמון שהוא משתחוה לשם, וגבי קדושת השם בתוך בני ישראל כתיב, ואפילו נצטוו בני נח עליה לא נצטוו לקדשו בתוך הנכרים אלא בתוך ישראל.

העלה לבו טינא - נימוק, מרוב אהבה נטמטם לבו והעלה חולי.

משום פגם משפחה - האשה שהיו בושין בדבר.

שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות - לעמוד בפני האנשים לתת בהם עיניהם וימסרום להם לביאה.

ולינסבה מינסב - דאין כאן פרוצות בעריות, דכולהו ליעבדן הכי ולינסבו ואין כאן עבירה אלא מצוה.

לא מיתבא דעתיה - ולא ירפא בכך.

מיום שחרב בית המקדש - כשל הכח מדאגות רבות ואין רוח קמה באישי להיות תאב לאשתו, לפיכך ניטל טעם ביאה.

וניתן לעוברי עבירה - שיצר הרע תוקפן ומרבה תאותן.

Q → only applies to וחי and not נח
So you would think that a נח is always

תוספות מסכת סנהדרין דף עד עמוד ב

בן נח מצווה על קידוש השם - וא"ת והא וחי בהם בישראל כתיב ואפילו ישראל היה מחויב למסור עצמו אפילו בצינעא אי לא דכתיב וחי בהם! ח"מ יותר חסוד

ויקרא פרק יח ^{רק יהודים}
(ה) ושמרתם את חקוני ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יקוק:

יש לומר דדילמא לא איצטריך וחי בהם אלא כי היכי דלא נילף שאר מצות תרומצו ונערה המאורסה דאפילו בצינעא יהרג ואל יעבור לכ"ע. *Maybe* ^{is just talking about the ones that you}
cont use *cont* - It only shows those 2 specific examples to show

מלכים ב פרק ה

- (א) ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יקוק תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע:
- (ה) ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו ישיב כברי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים:
- (ו) ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו:
- (ז) ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להחיות ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי:
- (ח) ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המליך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל:
- (ט) ויבא נעמן <בסוסו> בסוסיו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע:
- (י) וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר:
- (טו) וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך:
- (יז) ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח אלהים אחרים כי אם ליקוק:
- (יח) לדבר הזה יסלח יקוק לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחית שמה והוא נשען על ידיו והשתחית בית רמן בהשתחית בית רמן יסלח <נא> יקוק לעבדך בדבר הזה:
- (יט) ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ:

פסק הלכה

רמב"ם הלכות מלכים פרק ט

הלכה א

על ששה דברים נצטווה אדם הראשון: על ע"ז, ועל ברכת השם, ועל שפיכות דמים, ועל גילוי ערות, ועל הגזל, ועל הדינים, אע"פ שכולן הן קבלה בדינו ממש רבינו, והזעת נפש להן, כולל דברי תורה יראה שעל אלו נצטווה, הוסיף לנח אבר מן החי שטאמר אך בשר בונשו דמו היה תאכלו, נמצאו שבע מצות

תלמוד
גברת רוטנר

מה הם שבע מצוות בני נח?

רמב"ם הלכות מלכים פרק ט

הלכה א
על ששה דברים נצטווה אדם הראשון: על ע"ז, ועל ברכת השם, ועל שפיכות דמים, ועל גילוי עריות, ועל הגזל, ועל הדינים, אע"פ שכולן הן קבלה בידינו ממשנה רבינו, והדעת נוטה להן, מכלל דברי תורה יראה שעל אלו נצטווה, הוסיף לנו אבר מן החי שנאמר אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו, נמצאו שבע מצוות, וכן היה הדבר בכל העולם עד אברהם, בא אברהם ונצטווה יתר על אלו במילה, והוא התפלל שחרית, ויצחק הפריש מעשר והוסיף תפלה אחרת לפנות היום, ויעקב הוסיף גיד הנשה והתפלל ערבית, ובמצרים נצטווה עמרם במצות יתירות, עד שבה משה רבינו ונשלמה תורה על ידו. +עשנת הראב"ד/ וכן היה הדבר בכל העולם וכי והוסיף תפלה לפנות היום. א"א כן היה ראוי לומר והוא התפלל שחרית והפריש מעשר ויצחק הוסיף תפלה אחרת) עכ"ל. +

הלכת ב - ט"ז. צ"ה

בן נח שעבד ע"ז הרי זה חייב, והוא שיעבד כדרכה, וכל ע"ז שבית דין של ישראל ממיתין עליה בן נח נהרג עליה, וכל שאין בית דין של ישראל ממיתין עליה אין בן נח נהרג עליה, ואע"פ שאינו נהרג אסור בכל, ואין מניחין אותו להקים מצבה, ולא ליטע אשרה, ולא לעשות צרות וכיוצא בהן לנוי.

כ"ט ט"ז צ"ה יק
א"ז
יק
חייב כן ט"ז - חייב כן ט"ז

הלכה ג

בן נח שבירך את השם, בין שבירך בשם המיוחד, בין שבירך בכינוי בכל לשון חייב, מה שאין כן ט"ז בישראל.

חייב כן ט"ז - חייב כן ט"ז

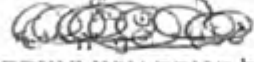
הלכה ד - ט"ז. צ"ה

בן נח שהרג נפש אפילו עובר במעי אמו נהרג עליו, וכן אם הרג טריפה או שכפתו ונתנו לפי ארי או שהניחו ברעב עד שמת, הואיל והמית מכל מקום נהרג, וכן אם הרג רודף שיכול להצילו באחד מאיבריו נהרג עליו, מה שאין כן בישראל. +עשנת הראב"ד/ וכן אם הרג רודף וכי. א"א קשיא ליה אבר, עכ"ל. +

הלכה ה - ט"ז. צ"ה

שש עריות אסורות על בני נח: האם, ואשת האב, ואשת איש, ואחותו מאמו, וזכור, ובהמה, שנאמר על כן יעזוב איש את אביו זו אשת אביו, ואת אמו כמשמעה, ודבק באשתו ולא באשת חבירו, באשתו ולא בזכור, והיו לבשר אחד להוציא בהמה חיה ועוף שאין הוא והם בשר אחד, ונאמר אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה.

א"ז יק
חייב כן ט"ז - חייב כן ט"ז

הלכה ו

בן נח חייב על מפותת אביו ואנוסת אביו הרי היא אמו מכל מקום, וחייב על אשת אביו אפילו לאחר מיתת אביו, וחייב על הזכור בין קטן בין גדול ועל הבהמה בין קטנה בין גדולה, והוא נהרג לבדו, ואין הורגין את הבהמה, שלא נצטוו בהריגת בהמה אלא ישראל.

הלכה ז

אין בן נח חייב על אשת חבירו עד שיבא עליה כדרכה אחר שנבעלה לבעלה, אבל מאורסה או שנכנסה לחופה ולא נבעלה אין חייבין עליה, שנאמר והיא בעולת בעל, במה דברים אמורים בבן נח שבה על בת נח, אבל עכו"ם הבא על הישראלית בין כדרכה בין שלא כדרכה חייב, ואם היתה נערה מאורסה נסקל עליה כדיני ישראל, בא עליה אחר שנכנסה לחופה ולא נבעלה הרי זה בחנק כדיני ישראל, אבל אם בא על אשת ישראל אחר שנבעלה הרי זה כמי שבה על אשת עכו"ם חבירו ויהרג בסייף.

הלכה ח

בן נח שייחד שפחה לעבדו ובא עליה הרי זה נהרג עליה משום אשת חבירו, ואינו חייב עליה עד שיפגש הדבר ואמרו לה העם זו דבית עבד פלוני, ומאימתי תחזור להתירה משיפרישנה מעבדו ויפרע ראשה בשוק, ומאימתי תהיה אשת חבירו כגרושה שלנו משיוציאנה מביתו וישלחנה לעצמה, או משתצא היא מתחת רשותו ותלך לה, שאין להם גירושין בכתב, ואין הדבר תלוי בו לבד, אלא כל זמן שירצה הוא או היא לפרוש זה מזה פורשין.

הלכה טו
 הלכה טז
 הלכה טז
 הלכה טז

בן נח חייב על הגזל, בין שגזל עכו"ם בין שגזל ישראל, ואחד הגוזל או הגונב ממון או גונב נפש, או הכובש שכר שכיר וכיוצא בו, אפילו פועל שאכל שלא בשעת מלאכה, על הכל הוא חייב, והרי הוא בכלל גזלן, מה שאין כן בישראל, וכן חייב על פחות משוה פרוטה, ובן נח שגזל פחות משוה פרוטה ובא אחר וגזלה ממנו, שניהן נהרגין עליה.

הלכה י
 וכן חייב על אבר מן החי, ועל בשר מן החי בכל שהוא, שלא ניתנו השיעורין אלא לישראל בלבד, ומותר הוא בדם מן החי.

הלכה יא
 אחד האבר או הבשר הפורש מן הבהמה או מן החיה, אבל העוף יראה לי שאין בן נח נהרג על אבר מן החי ממנו. + עשהגת הראב"ד, אחד האבר ואחד הבשר כו'. אי"א ומן העוף. עשהגת הראב"ד, אבל העוף יראה לי וכו'. אי"א כ"ל שזה טעות סופר וראוי להיות אבל השרץ. +

הלכה יב
 השוחט את הבהמה אפילו שחט בה שני הסימנין, כל זמן שהיא מפרכת אבר ובשר הפורשין ממנה אסורין לבני נח משום אבר מן החי.

הלכה יג
 כל שאסור על ישראל משום אבר מן החי אסור על בני נח, ויש שבני נח חייבין ולא ישראל, שבני נח אחד בהמה וחיה בין טמאה בין טהורה חייבין עליה משום אבר מן החי, ומשום בשר מן החי, ואבר ובשר הפורשין מן המפרכת אע"פ ששחט בה ישראל שני סימנין, הרי זה אסור לבני נח משום אבר מן החי.

הלכה יד

וכיצד מצווין הן על הדינין, חייבין להושיב דינין ושופטים בכל פלך ופלך לדון בשש מצות אלו, ולהזהיר את העם, ובן נח שעבר על אחת משבע מצות אלו יהרג בסייף, ומפני זה נתחייבו כל בעלי שכם הריגה, שהרי שכם גזל והם ראו וידעו ולא דנוהו, ובן נח נהרג בעד אחד ובדין אחד בלא התראה ועל פי קרובין אבל לא בעדות אשה ולא תדון אשה להם.

הש"ס והדינין לאן יל אט חנוית הני נח - גני זין אלוה גמ נר"ש ש"ס א"ה ד"ה"ה ענין ג"ה"ה
 הדין על מי שמוי על ארץ הדינים והלוי הכח

רמב"ן - ל"א נ"ך ה"ו ג' חנויות הכתוב ה"ה ו"ה ג' מן הכ"ה

Carroll Dweck 2-HN

גברת רוטנר
תלמוד

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עב עמוד ב יחידה ה

מה ציבים נרדף

אמר רב הונא: קטן הרודף ניתן להצילו בנפשו.
If someone under 12 is about to kill are you allowed to kill them? **yes**

קסבר: רודף אינו צריך התראה, לא שנה גדול ולא שנה קטן.
why? doesn't need a warning no matter what age.

כי הנמא לא גטיים בית דין. אדם בית לא יכולה להציל קטן כי הוא לא יודע להציל + הוא
אזהרה: איתבייה רב הסדא לרב הונא: יצא ראשו - אין נוגעין בו, לפי שאין דוחין נפש
מפני נפש.
We would think that we should be able to kill him because he is a danger.
I don't know what you mean.

נרדף בליל
רש"י - סכנן בן גבתי קלם את רודף
שם הוא דמ עמי וכו' יואל הילך עמי
יחידה דת כה תורה. וכו' שם הוה
Why was he allowed to do this?
- he is gonna die anyway so its not tech. choosing between lives

משנה מסכת אהלות פרק ז משנה ו
האשה שהיא מקשה לילד מחתכין את הולד במעיה ומוציאין אותו אברים אברים
מפני שחייה קודמין לחייו יצא רובו, אין נוגעין בו שאין דוחין נפש מפני נפש.
but if he's still alive he's not important
We look at the eye as a danger.

ואמאי? רודף הוא!

דמיון: שאני התם, דמשמיה קא רדפי לה.
Its different because its in the middle of the situation so its not the same. The girl is not a danger.
II

הוכחה: נימא מסייע ליה: רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו,

אומר לו: ראה שישראל הוא, וכן ברית הוא,
יחידה ויחידה ויחידה

והתורה אמרה (בראשית ט"ו) שפך דם האדם באדם דמו ישפך,
התורה לא קבלה = אזהרה

בראשית פרק ט: ט שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם:

אמרה תורה: הצל דמו של זה בדמו של זה.
וחיבים יכולים להציל את הרוצח בעי הדין

דחייה של ההוכחה: ההיא רבי יוסי ברבי יהודה היא. דתניא, רבי יוסי ברבי יהודה
אומר: חבר אין צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.
כה חק הולק ע"י מה שרבי יוסי ברבי יהודה יחודה אלא
שלא צריכים כי כר כחך בתורה

רש"י - אכלם לא יודעים מי לאית
יודע הלאה וכו' שם האור וכו'
שם יחידה וכו' שם צריכים
שם שם שם שם שם שם שם
לא צריכים קבלה

חכמים = שוקלים חונש קבית דין
ל' יוסי ברבי יהודה = להבדיל אדם שאינה אדם
1

The law of the ^{אמירה} says that you ^{almost} kill but ^{it's not} in order to kill but ^{you} say that you don't need a ^{דבר} III

במילוי
 נסיון לדחות את רב הונא: תא שמע: רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו, אמר לו:
 ראה ישראל הוא, ובן ברית הוא, והתורה אמרה: שפך דם האדם באדם דמו ישפך

דח"ק
 לכוין
 מביט

אברהם/התראה = שאל, הוא יהיה ה' יקרו אלו
 אם אמר: יודע אני שהוא כן - פטור, על מנת כן אני עושה - חייב.

ידע
 לא ידע

I'm doing it anyway - חייב; Ok, I know - פטור
 תשובה לדחיה: לא צריכה - דקאי בתרי עיברי דנהרא, דלא מצי אצוליה, מאי איכא -
 דבעי איתויי לבי דינא, בי דינא - בעי התראה. Its talking about a specific case that there is a ^{בין} in the middle and the ^{eye} can't do ^{so} he was out a ^{step} so that ^{הוא} IV
 עקל.

הוכחה לרב הונא: איבעית אימא: אמר לך רב הונא, אנא דאמרי כתנא דמתנתר, דאמר: מחתרתו זו היא התראה. ^{אמר}
 When a ^{קצ} comes in ^ה מקרתו. We only accept it because there is both logic (משום) and ^{הוא} Neither I can stand on it ^{עמו}.
 doesn't need a ^{הוא} because it comes from a ^{הוא}
 So we learn from this that you don't need a ^{הוא}
 from ^{הוא}

ניתן להצילו בנפשו - רוצח נתן להצילו בנפשו, והאי אף על גב דקטן הוא ולא בר קבולי התראה הוא לגבי רדיפה דינו כגדול.

קטנא - רב הונא רודף אין צריך התראה לענין להצילו בנפשו, דלא ניתנה התראה אלא לענין בית דין דלא מצי למקטליה אם הרג בלא התראה.

יצא ראשו - באשה המקשה לילד ומסוכנת, וקתני רישא: החיה פושטת ידה וחותרתו ומוציאתו לאברים, דכל זמן שלא יצא לאויר העולם לאו נפש הוא וניתן להורגו ולהציל את אמו, אבל יצא ראשו - אין נוגעים בו להורגו, דהוה ליה כילוד ואין דוחין נפש מפני נפש, ואם תאמר מעשה דשבע בן בכרי (שמואל ב, כ) הנה ראשו מושלך אליך דדחו נפש מפני נפש - התם משום דאפילו לא מסרוהו לו היה נהרג בעיר כשיתפשנה יואב והן נהרגין עמו, אבל אם היה הוא ניצול אף על פי שהן נהרגין לא היו רשאין למסרו כדי להציל עצמן, אי נמי: משום דמורד במלכות הוה,

משמיה קא רדפי לה - לאמיה.

והתורה אמרה שופך דם האדם באדם דמו ישפך - כל הרואה אותו ישפוך דמו בשביל אותו אדם שהוא רודף דהיינו באדם - בשביל הצלת אדם הנרדף,

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עד עמוד ב
בן נח בקידוש ה' - יחידה ו (ב)

I

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף נו עמוד א
תנו רבנן: שבע מצות נצטוו בני נח: דינין, וברכת השם, עבודה זרה, גילוי עריות, ושפיכות דמים, וגזל, ואבר מן החי

שאלה: בעו מיניה מרבי אמי: בן נח מצווה על קדושת השם או אין מצווה על קדושת השם?
הוא הן נח חיים הקאוס (5'6)

בעיה: אמר אביי, תא שמע: שבע מצות נצטוו בני נח. ואם איתא - תמוני הויין!

תשובה: אמר ליה רבא: אינהו וכל אבזרייהו.

שאלה: מאי הוי עלה? - מאי ה'?

הוכחה שלא חייב: אמר רב אדא בר אהבה, אמרי בי רב:

(מלכים ב' ה') לדבר הזה יסלח ה' לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נישען על ידי והשתחית,

וכתיב (מלכים ב' ה') ויאמר לו לך לשלום

יזכר
do
dom opt
k-100
c4ys
קדיש
קדיש
8

part of the 7

מלכות
מלכות
מלכות

learn
אין נח
אשרת את ה'
קדיש ה'

would be
have said ok
if was
to die
ואם איתא - לא לימא ליה!

תשובה/דחייה של ההוכחה: הא - בצנעה, הא - בפרהסיא.
public
private
can

only has to
הוא הן נח חיים הקאוס
הוא הן נח חיים הקאוס

מצב: אמר רב יהודה אמר רב: מעשה באדם אחד שנתן עינו באשה אחת, ודעלה לבן טימא, ודעלה לבן טימא, ודעלה לבן טימא.

[1] ובאו ושאלו לרופאים, ואמרו: אין לו תקנה עד שתבעל. אמרו חכמים: יפיה, והאך תבעל לו.

[2] תעמוד לפניו ערומה? ימות ואל תעמוד לפניו ערומה.

[3] תספר עמו מאחורי הגדר? - ימות ולא תספר עמו מאחורי הגדר.

הסבר של המצב: פלגי בה רבי יעקב בר אידי ורבי שמואל בר נחמני.

חד אמר: אשת איש היתה, וחד אמר: פנויה היתה.

שאלה: בשלמא למאן דאמר אשת איש היתה - שפיר.

אלא למאן דאמר פנויה היתה מאי כולי האי?

תשובה 1: רב פפא אמר: משום פנס משפחה.

Reputation! - of his
bk Jewish family - reputation!

want to protect + family reputation
- is more important
than his life

הוא הן נח חיים הקאוס
הוא הן נח חיים הקאוס
הוא הן נח חיים הקאוס

physical caused
from emotional
fear

learn
do anything
to please her

asked doctors
talk dirty to him
have sex all morning

פרמיטיוו
היא לא יכולה
היא לא יכולה
היא לא יכולה

purely
die in debt

SO - this should be example to other women
if said yes woman just think can sleep w/ other guys not hubby
תשובה 2: רב אחא בריה דרב איקא אמר: כדי שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות.

7 years
woods

promiscuity - have a lot sex
שאלה: ולינסבה מינסב
תשובה: לא מייטבה דעתיה, כדברי יצחק.

only was -
wants dir -
for na -
clerk + on

הוכחה לתשובה: דאמר רבי יצחק: מיום שחרב בית המקדש ניטלה טעם בליאה וניתנה לעוברי עבירה, שנאמר (משלי טו) מים גוברים ימתקו ולחם סתרים ינעם.
Stolen water is better than hidden bread - forbidden!
אמר רבי יצחק: מיום שחרב בית המקדש ניטלה טעם בליאה וניתנה לעוברי עבירה, שנאמר (משלי טו) מים גוברים ימתקו ולחם סתרים ינעם.

of sex -
when married
-> and were w

רש"י מסכת סנהדרין דף עד עמוד ב

אבזרייהו - כל מידי דשייך בהו קדושת השם שייכא בהו, דאם אומר לו לעבור על אותן מצות או יהרג ואם לא יקדש את השם יעבור עליהם, הלכך האי נמי בכללן הוא.

what did we say spec.
maybe should have said even tho
can - it's not good - doesn't have to
doesn't have to do whole rebuke
cause her

לדבר הזה מאחר שקבל עליו נעמן שלא לעבוד עבודה זרה אמר לו לאלישע לדבר הזה לעבוד שאני אנוס בדבר שאדוני נשען על ידי, וכתוב ויאמר לו לך לשלום - אלמא הודה לו.

רש"י מסכת סנהדרין דף עה עמוד א

ואם איתא - דבן נח מוזהר על קדושת השם לא נימא ליה לך לשלום, דמשום דהודה לו, נהי דלהוכיחו לא היה מצווה דהוכח תוכיח את עמיתך כתיב (ויקרא יט) ולא גר תושב, מיהו אודוויי לדבר איסור לא לדוויי.

get not...
if w...
kill...
1887

בצנעה - נעמן בצנעה הוה ולא היו ישראל בבית רמון שהוא משתחוה לשם, וגבי קדושת השם בתוך בני ישראל כתיב, ואפילו נצטוו בני נח עליה לא נצטוו לקדשו בתוך הנכרים אלא בתוך ישראל.

העלה לבו טינא - נימוק, מרוב אהבה נטמסט לבו והעלה חולי.

משום פגם משפחה - האשה שהיו בושיך בדבר.

שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות - לעמוד בפני האנשים לתת בהם עיניהם וימסרום לחם לביאה.

ולינסבה מינסב - דאין כאן פרוצות בעריות, דכולהו לעבדן הכי ולינסבן ואין כאן יבירה אלא מצוה.

לא מיתבא דעתיה - ולא ירפא בכך.

מיום שחרב בית המקדש - כשל הכח מדאגות רבות ואין רוח קמה באישי להיות תאב לאשתו, לפיכך ניטל טעם בליאה.

וניתן לעוברי עבירה - שיצר הרע תוקפן ומרבה תאותן.

היא לא יכולה
היא לא יכולה
היא לא יכולה

היא לא יכולה
היא לא יכולה
היא לא יכולה

doesn't have
a...

מה הם שבע מצוות בני נח?

רמב"ם הלכות מלכים פרק ט

הלכה א

על ששה דברים נצטווה אדם הראשון: על ע"ז, ועל ברכת השם, ועל שפיכות דמים, ועל גילוי עריות, ועל הגזל, ועל הדינים, אע"פ שכולן הן קבלה בידינו ממש רבינו, והדעת נוטה להן, מכלל דברי תורה יראה שעל אלו נצטווה, הוסיף לנח אבר מן החי שנאמר אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו, נמצאו שבע מצוות, וכן היה הדבר בכל העולם עד אברהם, בא אברהם ונצטווה יתר על אלו במילה, והוא התפלל שחרית, ויצחק הפריש מעשר והוסיף תפלה אחרת לפנות היום, ויעקב הוסיף גיד הנשה והתפלל ערבית, ובמצרים נצטווה עמרם במצות יתירות, עד שבא משה רבינו ונשלמה תורה על ידו. +/השגת הראב"ד/ וכן היה הדבר בכל העולם וכו' והוסיף תפלה לפנות חיום. אי"א כן היה ראוי לומר והוא התפלל שחרית והפריש מעשר ויצחק הוסיף תפלה אחרת) עכ"ל. +

הלכה ב

בן נח שעבד ע"ז הרי זה חייב, והוא שיעבוד כדרכה, וכל ע"ז שבית דין של ישראל ממיתין עליה בן נח נהרג עליה, וכל שאין בית דין של ישראל ממיתין עליה אין בן נח נהרג עליה, ואע"פ שאינו נהרג אסור בכל, ואין מניחין אותו להקים מצבה, ולא ליטע אשרה, ולא לעשות צורות וכיוצא בהן לנוי.

הלכה ג

בן נח שבירך את השם, בין שבירך בשם המיוחד, בין שבירך בכינוי בכל לשון חייב, מה שאין כן בישראל.

הלכה ד

בן נח שהרג נפש אפילו עובר במעי אמו נהרג עליו, וכן אם הרג טריפה או שכפתו ונתנו לפי ארי או שהניחו ברעב עד שמת, הואיל והמית מכל מקום נהרג, וכן אם הרג רודף שיכול להצילו באחד מאיבריו נהרג עליו, מה שאין כן בישראל. +/השגת הראב"ד/ וכן אם הרג רודף וכו'. אי"א קשיא ליה אבנר, עכ"ל. +

הלכה ה

שש עריות אסורות על בני נח: האם, ואשת האב, ואשת איש, ואחותו מאמו, וזכור, ובהמה, שנאמר על כן יעזוב איש את אביו זו אשת אביו, ואת אמו כמשמעה, ודבק באשתו ולא באשת חבירו, באשתו ולא בזכור, והיו לבשר אחד להוציא בהמה חיה ועוף שאין הוא והם בשר אחד, ונאמר אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה.

הלכה ו

בן נח חייב על מפותת אביו ואנוסת אביו הרי היא אמו מכל מקום, וחייב על אשת אביו אפילו לאחר מיתת אביו, וחייב על הזכור בין קטן בין גדול ועל הבהמה בין קטנה בין גדולה, והוא נהרג לבדו, ואין הורגין את הבהמה, שלא נצטוו בהריגת בהמה אלא ישראל.

הלכה ז

אין בן נח חייב על אשת חבירו עד שיבא עליה כדרכה אחר שנבעלה לבעלה, אבל מאורסה או שנכנסה לחופה ולא נבעלה אין חייבין עליה, שנאמר והיא בעולת בעל, במה דברים אמורים בבן נח שבא על בת נח, אבל עכו"ם הבא על הישראלית בין כדרכה בין שלא כדרכה חייב, ואם היתה נערה מאורסה נסקל עליה כדיני ישראל, בא עליה אחר שנכנסה לחופה ולא נבעלה הרי זה בחנק כדיני ישראל, אבל אם בא על אשת ישראל אחר שנבעלה הרי זה כמי שבא על אשת עכו"ם חבירו ויהרג בסייף.

הלכה ח

בן נח שייחד שפחה לעבדו ובא עליה הרי זה נהרג עליה משום אשת חבירו, ואינו חייב עליה עד שיפשט הדבר ואמרו לה העם זו דבית עבד פלוני, ומאימתי תחזור להתירה משיפרישנה מעבדו ויפרע ראשה בשוק, ומאימתי תהיה אשת חבירו כגרושה שלנו משיצאיאנה מביתו וישלחנה לעצמה, או משתצא היא מתחת רשותו ותלך לה, שאין להם גירושין בכתב, ואין הדבר תלוי בו לבד, אלא כל זמן שירצה הוא או היא לפרוש זה מזה פורשין.